

Inden løvspring er skovbunden rig på blomster. Mest er der af den gule Vorterod, men der er også Gule og Hvide Anemoner og violer. Den ualmindelige Skælrod ses i varierende mængde mod nordøst. Den snylter på Hassel og mangler bladgrønt (herover).

Helt ude i skellet til marken mod øst står et mægtigt egetræ. Det er 5 m i omkreds, ca. 15 m højt, og kronen er meget bred. To grene er vokset sammen, så de danner et hul, hvor man ifølge overtro kunne føre syge børn eller dårlige lemmer igennem, hvorefter man blev helbredt. Træet blev i 2012 udnævnt til "Evighedstræ" af Danmarks Naturfredningsforening.

Dyrene på Ørnebjerg

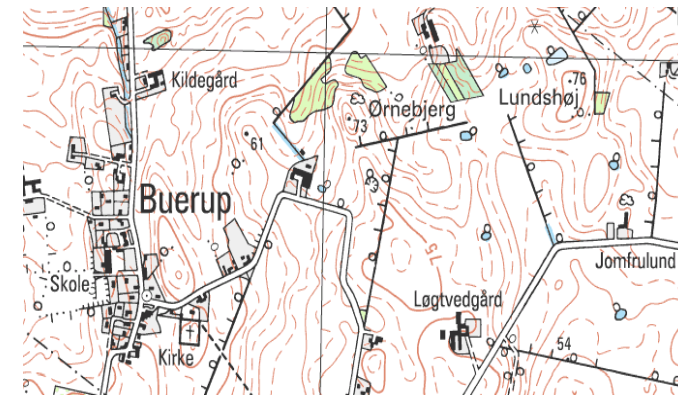
Da udsigten er god, kan man få øje på mange fugle fra Ørnebjerg. Der er både røde glenter og havørn i området. I krat og skov er der mange småfugle.

Den rige flora gør, at der er mange sommerfugle og andre insekter i vegetationen. Også pattedyr som rådyr, hare og egern holder til på bakken.

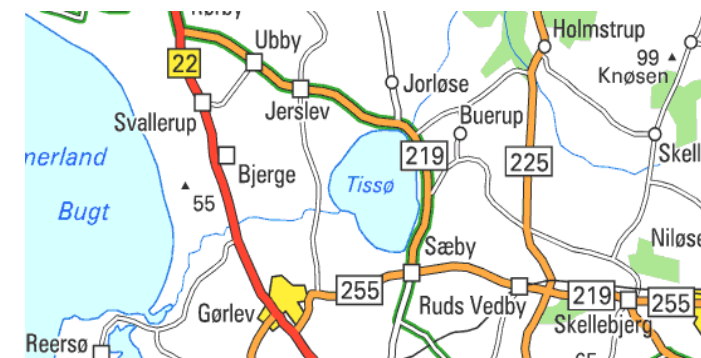
Pas godt på Ørnebjerg

Ørnebjerg er fredet og privat ejet, men du er velkommen til at besøge området. Pas godt på dyr, planter og fortidsminder.

Ørnebjerg 2014

Ørnebjerg er en 73 m høj bakke, som ligger en lille halv km nordøst for Buerup Kirke.

Buerup ligger ca. 2 km nordøst for Tissø.

Storslået udsigt

Mod nord ligger Lille Åmose. Øvre Halleby Å løber gennem mosen, og om vinteren kan store områder være dækket med vand. Mod vest ligger Tissø.

Hele dette dramatiske landskab er dannet i slutningen af istiden. Tissø er et kæmpe dødishul og Lille Åmose er en tunneldal udgravet af smeltevand, som løb under isen.

Fortidsminder

På toppen af Ørnebjerg findes nogle gamle stenkredse. Mindst 2 stenkredse kan ret let ses, men der menes at være flere. Den øverste kreds er ca. 3 m i diameter, og der er en kreds med en diameter på 10 m. Ørnebjerg var måske samlingssted for soldyrkning i bronzealderen, men intet vides med sikkerhed.

På bakkens østside findes højryggede agre, hvilket var en dyrkningsmåde fra før udskiftningen. De højryggede agre kan være fra middelalderen.

Andre spor af menneskers virke er stævningsskoven og rillestenene, som der er 3 af ialt. Rillesten er spor efter stenhuggeri.

Ørnebjergs flora

De vigtigste plantesamfund er overdrevet på toppen af bakken, kærene nord for bakketoppen og stævningsskoven mod nordøst og nordvest.

Overdrevet

På overdrevet vokser en række planter, som er typiske for et rigt overdrev, som ikke har været pløjet op eller gødet i lang tid. F.eks. er der Knoldet Mjødurt, Hunde-Viol, Lav Tidsel, Håret Høgeurt, Hulkravet Kodriver, Tjærenellike og Vellugtende Gulaks.

I midten af maj blomstrer orkideen Tyndakset Gøgeurt i 10-20 eksemplarer nordøst for bakketoppen. Nogle af dem har helt hvide blomster. (herunder).

Tekst og fotos:
Hans Guldager Christiansen og Carsten Clausen.

Kærene

Kærene nord for bakketoppen er fugtige partier præget af trykvand, og bunden er trådt op i tuer af det græssende kvæg. Der er mange plantearter her i kærene, og blandt de mest iøjnefaldende er nok den lyserøde Trævlekrone (herunder).

I kæret er der også i hundredevis af orkideen Maj-Gøgeurt, som blomstrer sidst i maj og først i juni.

Stævningsskoven

Stævning af træer er en driftsform, som blev brugt helt tilbage i stenalderen og op til det 20. århundrede.

Man skærer f.eks. hasselbuske ned, og så skyder de igen fra roden med rette stammer af beskeden tykkelse. Gøres dette med f.eks. 7 års mellemrum, fik man stammer af tilpas tykkelse til brænde og hegn.

I stævningsskoven mod nordøst er det især Hassel, som er stævnet (herunder). I denne del af skoven ses også store gamle krogede træer af Skov-Æble.